

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. února 2016 odvolání obžalovaného F. H. nar. proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17. června 2015, sp.zn. 5T 33/2015, a doplňujícímu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2. listopadu 2015, sp.zn. 5T 33/2015, a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17.6.2015, sp.zn. 5T 33/2015 byl obžalovaný F. H. uznán vinným přečinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil tím, že dne 6. 3. 2014 v 11.12 hodin rozeslal z počítače ve svém bydlišti v z IP adresy na Úřad Městské části Praha 2 se sídlem náměstí Míru 600/20 v Praze 2, na Základní školu na Ministerstvo práce a sociálních věcí se sídlem Na Poříčním právu 376/1, v Praze 2, a na Vrchní státní zastupitelství v Praze se sídlem náměstí Hrdinů 1300/11 v Praze 4, z e-mailové adresy @seznam.cz e-mailovou zprávu, která obsahovala lživé obvinění M. P. nar. a J. P. nar. z páčání skutků na nezletilých synech M. P. které by mohly být posuzovány jako trestný čin ohrožení výchovy dítěte podle § 201 trestního zákoníku a dále lživé obvinění M. P. samotné z páčání skutků na nezletilých synech, které by mohly být posuzovány jako trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 trestního zákoníku, a podepsal se jako J. V. s bydlištem v přičemž provedeným prověřením oznámení bylo prokázáno, že oznámení je smyšlené, osoba uvedená na něm jako oznamovatel ani adresa jejího bydliště

neexistuje, neboť došlo ke zkomolení jména skutečné osoby z okolí rodiny P [redacted] a takto jednal přinejmenším s vědomím, že M [redacted] P [redacted] a J [redacted] P [redacted] může přivodit trestní stíhání, když za účelem prověření jeho oznámení byly ve věci zahájeny úkony trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu.

Za tento přečin byl obžalovanému obvodním soudem podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku vyměřen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě v neprospěch obžalovaného odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, a to toliko do výroku o náhradě škody, resp. jeho absenci v napadeném rozhodnutí, když poškození M [redacted] P [redacted] a J [redacted] P [redacted] se před zahájením dokazování v hlavním líčení připojili se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 10.000,-Kč pro každého z poškozených, o nichž nalézací soud nijak nerozhodl.

Na základě tohoto odvolání Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 18.9.2015, sp.zn. 67To 315/2015 podle § 259 odst. 2 tr. řádu o vrácení věci soudu I. stupně s příkazem, aby o chybějícím výroku o náhradě škody rozhodl. Obvodní soud pro Prahu 2 na základě tohoto rozhodnutí Městského soudu v Praze v hlavním líčení konaném dne 2.11.2015 rozhodl pod sp.zn. 5T 33/2015 doplňujícím rozsudkem, v němž obžalovanému F [redacted] H [redacted] uložil dle § 228 odst. 1 tr. řádu povinnost zaplatit nemateriální újmu v penězích, a to poškozené M [redacted] P [redacted] nar. [redacted] ve výši 10.000,-Kč, a poškozenému J [redacted] P [redacted] nar. [redacted] rovněž ve výši 10.000,-Kč.

Oba citované rozsudky v zákonné lhůtě napadl odvoláním obžalovaný, když odsouzení považuje za nezákonné od samého počátku. Především namítá, že Policie ČR byl od samého počátku prošetřován jako jediná podezřelá osoba, což jev rozporu s nálezy Ústavního a Nejvyššího soudu ČR, které žádal k důkazu doložit, aniž by je jakýmkoli způsobem specifikoval. Svědectví poškozených P [redacted] dle odvolatele nepřineslo žádné důkazy o tom, že by údajná podání poslal on. Ke svědkyni I [redacted] J [redacted] odvolatel uvádí, že ji prošetřuje Policie ČR, MOP Lhotka, neboť paní J [redacted] uveřejnila nepravdivé a pomlouvačné zprávy na facebooku, zveřejnila hanlivé inzeráty a další pomlouvačné věci. Domnívá se, že je autorkou pomlouvačného dopisu zaslání do zaměstnání paní Š [redacted] S [redacted] za firmu [redacted] Paní J [redacted] jej vydírá i údajným znásilněním. Rovněž má k dispozici komunikaci mezi ním a paní I [redacted] M [redacted], matkou paní J [redacted] z níž je zřejmé, že stejný princip pomluv a vydírání paní J [redacted] použila několikrát. Z korespondence mezi ním a paní J [redacted] je zřejmé, že tato zná

přístupové kódy k jeho komunikaci, má ve vlastnictví modem, ze kterého byly zprávy odeslány, zná kódy a ví, jak postupuje. Na policii v tomto směru nevyprávěl, neboť v té době byla paní J. [redacted] jeho klientkou a dostal by se tak do střetu zájmů. Z uvedených důvodů jsou závěry soudu zcela irelevantní. Přitom jediným relevantním důkazem je skutečnost, že předmětné zprávy byly odeslány z e-mailové adresy [redacted]@seznam.cz z jejich internetové adresy, avšak soud nijak nezjistil ani neprokázal, kdo je vlastníkem uvedené adresy, kdo má přístupové kódy a kdo všechno byl v době odeslání e-mailu přítomen v jejich domácnosti. Jedná se tedy pouze o nepodložené domněnky a zcela nedostatečné důkazy.

K paní J. [redacted] v doplnění odvolání doručeném obvodnímu soudu dne 29.7.2015 obžalovaný uvedl, že již v době podání její svědecké výpovědi u soudu na ni byla podána dvě trestní oznámení a odvolatel vyjadřuje přesvědčení, že z její strany došlo k záměrně nepravdivému svědectví. Paní J. [redacted] byla přítomna u valné většiny telefonních hovorů s paní P. [redacted], několikrát se spolu setkali a jako jediná další osoba z okruhu jeho známých měla veškeré informace, které jsou obsaženy v předmětných podáních. Rovněž měla přístup k některým jeho e-mailovým účtům a mohla vědět i přístupová hesla k ostatním, což Policie ČR nevzala v úvahu. K naznačenému kroku měla důvod, neboť sama přiznala v jejich korespondenci, že záviděla ostatním, že je finančně podporuje nebo jim pomáhá, konkrétně paní P. [redacted] a později paní S. [redacted]. Z facebookové korespondence, kterou obžalovaný přiložil k podanému odvolání, je dle něho zřejmé, že paní J. [redacted] v prvopočátku souhlasila s potvrzením, že v době odeslání e-mailu byl u ní. Je patrné, že výpověď paní J. [redacted] ohledně údajného vydírání ke svědectví je nepravdivá.

Pokud jde o rozhodnutí o odškodnění, jedná se o porušení zákona, když paní P. [redacted] a pan P. [redacted] nedoložili, na základě čeho požadují částku 10.000,- Kč a neprokázali oprávněnost tohoto nároku. Vzhledem k tomu, že soud rozhodoval na základě vnitřního přesvědčení, může se odvolatel na základě svého vnitřního přesvědčení domnívat, že tak jednal s úmyslem poškození jeho osoby, nejednal nestranně a toto rozhodnutí může směřovat k jeho další diskreditaci v jiných soudních řízeních, které u Obvodního soudu pro Prahu 2 vede, zvláště v řízení [redacted]. Z uvedených důvodů navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Dále obžalovaný navrhl doplnit dokazování o usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 sp.zn. [redacted] ze dne 16.10.2015, týkající se vzájemně podaných trestních oznámení obžalovaného F. [redacted] H. [redacted] a [redacted] Z. [redacted] C. [redacted] a trestní oznámení na společnost [redacted] a [redacted] v souvislosti s převodem částky 250.000,-Kč z účtu společnosti [redacted] [redacted], čímž dokládá snadnou možnost prolomení počítače.

Městský soud v Praze přezkoumal na základě podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a odvolání obžalovaného neshledal důvodným.

V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nebyly zjištěny žádné vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí. Soud I. stupně respektoval veškerá ustanovení trestního řádu, jimiž je zabezpečováno jak náležité objasnění věci, tak i právo obžalovaného na obhajobu, v hlavním líčení v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu provedl všechny reálně dostupné důkazy pro řádné zjištění skutkového stavu věci. Provedené důkazy následně obvodní soud hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k logicky správným a odůvodněným skutkovým zjištěním, která mu byla dostatečným podkladem pro závěr o vině obžalovaného. Soud svá skutková zjištění učinil na základě jím provedených a zhodnocených důkazů, které dostatečně vyhodnotil a jeho závěrům nelze ničeho vytknout. Lze dodat, že odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti pouze na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování (viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu). Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické a nelze jim ničeho vytknout. Správná skutková zjištění byla obvodním soudem následně podřazena pod relevantní právní kvalifikaci.

Odvolací soud se se závěry soudu nalézacího zcela ztotožnil a v jeho postupu neshledal žádná pochybení, která by měla vliv na správnost a zákonnost jeho rozhodnutí. Nalézací soud měl k dispozici dostatek důkazů, které následně řádně hodnotil dle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu jak jednotlivě, tak i v jejich souvislostech. Zcela nezpochybnitelným zůstává fakt, že na instituce uvedené ve výrokové části rozsudku nalézacího soudu byla e-mailem odeslána z adresy [redacted]@seznam.cz podání na M [redacted] P [redacted] a J [redacted] P [redacted] která byla nejen způsobilá přivodit jejich trestní stíhání, ale vedla k jejich prošetřování v rámci trestního řízení, jak vyplývá z trestního spisu Obvodního ředitelství Policie Praha II, č.j. [redacted]. Z tohoto spisu je zřejmé, že do prověřování předmětného podání byl kromě Policie ČR zapojen rovněž OSPOD a základní škola, kterou navštěvují všechny tři děti poškozené M [redacted] P [redacted] které byly v rámci tohoto prověřování rovněž vyslechnuty, což zcela nepochybně mělo velmi negativní dopad na život celé rodiny jak v jejím rámci, tak navenek, a to i

v prostředí, které děti dennodenně navštěvují, tedy v základní škole, která je s rodinou P [redacted] v úzkém kontaktu. Tato událost tak nepochybně celou rodinu včetně nezletilých dětí velmi citelně zasáhla a současně poškodila její pověst. Přitom předmětné podání se ukázalo po prověření policií nepravdivým a skončilo usnesením Policie ČR, Obvodní ředitelství Policie Praha II, ze dne 15.5.2014, č.j. [redacted] o odložení věci, neboť nejde o podezření z přečinu a není na místě věc vyřídit jinak. Z uvedeného je tedy nepochybné, že obvinění bylo lživé, přičemž uvádělo konkrétní skutečnosti, které měly odůvodňovat závěr o spáchání trestných činů ze strany manželů P [redacted] a to zanedbání povinné péče a sexuálního obtěžování a zneužití svěřené osoby nezletilého ze strany paní M [redacted] P [redacted]. Vzhledem k této formulaci a uvedeným skutečnostem měla osoba, která tato podání příslušným orgánům zaslala, nepochybně v úmyslu trestní stíhání obou uvedených osob způsobit. Znaky skutkové podstaty provinění křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku tak i dle názoru odvolacího soudu byly zcela naplněny.

Otázkou tak zůstává osoba pachatele. I v tomto směru se odvolací soud ztotožnil se závěrem soudu nalézacího, že popsaného jednání se zcela nepochybně dopustil obžalovaný F [redacted] H [redacted] a to s ohledem na skutečnosti uvedené v podání a místa, kterým toto podání adresoval, s úmyslem přímým. V trestním řízení byla zjištěna e-mailová adresa, z níž tato podání byla odeslána, ve znění [redacted]@seznam.cz, a IP adresa [redacted] z níž tyto e-maily byly odeslány dne 6.3.2014 v 11:12 hod. Zmíněná IP adresa přitom byla společností Telefonica O2 přidělena konkrétnímu uživateli, a to paní M [redacted] S [redacted] a je vázána na konkrétní uživatelské místo na adrese [redacted] což je rovněž místo bydliště obžalovaného, které sdílí právě s M [redacted] S [redacted] se kterou již několik let žije ve vztahu druh a družka. Pokud obžalovaný namítá, že na tuto IP adresu se mohl napojit kdokoli i mimo jejich byt, neboť zařízení WiFi má dosah cca 50 – 100 metrů, tato domněnka je vyvrácena dalším okruhem důkazů, které všechny směřují k obžalovanému jako autorovi a osobě, která předmětné udání odeslala na příslušné instituce. Předně je třeba konstatovat, že obžalovaný měl k takovému jednání motiv, zatímco jiné osoby, které obžalovaný označil jako osoby podezřelé, takový motiv postrádají. I za situace, pokud by chtěly poškodit obžalovaného, jeví se způsob, kterým by dle obhajoby obžalovaného toho měly docílit, jako zcela nelogický a překombinovaný, neboť by poškození obžalovaného měly docílit tím, že by křivě obvinily manžele P [redacted] a to takovým způsobem, který by vedl k obžalovanému. Za této situace, kdy by taková osoba měla použít IP adresu v bydlišti obžalovaného, je zcela nelogické, proč by podání nepodepsala jeho jménem, ale podepsala jej jménem jiné osoby, a to ještě nesprávně uvedeným. Udání byla totiž podepsána jménem J [redacted] V [redacted] s uvedením ne zcela správné adresy na rodinného přítele P [redacted] jehož správné jméno je však J [redacted] V [redacted]. Tato osoba však vystupuje pod přezdívkou V [redacted] pod kterou před obžalovaným o tomto rodinném příteli mluvila i poškozená M [redacted] P [redacted] a

rovněž obžalovanému ukázala, kde pan V [redacted] bydlí, když v jednom případě poškozenou obžalovaný i s dětmi k němu vezl a mluvili spolu přes okno bytu.

Přitom jak vyplývá ze svědeckých výpovědí poškozených M [redacted] P [redacted] a J [redacted] P [redacted] stejně tak jako J [redacted] V [redacted] a L [redacted] J [redacted] obžalovaný F [redacted] H [redacted] po poměrně dlouhé období znal poškozenou M [redacted] P [redacted] s kterou se stýkal zejména v období, kdy její bývalý manžel J [redacted] P [redacted] byl dlouhodobě hospitalizován pro závažné onemocnění, znal tak rodinné poměry a podle výpovědi svědků, ale i SMS zprávy předložené v trestním řízení vedeném k prověření trestního oznámení na manžele P [redacted] poškozeným J [redacted] P [redacted] projevoval o M [redacted] P [redacted] zájem jako o ženu, který však z její strany nebyl opětován.

Je tak zřejmé z provedeného dokazování, že obžalovaný měl jak motiv k předmětnému jednání, tak podání byla zaslána z jeho domácí IP adresy a byly použity nacionálně osoby, o nichž se domníval, že jsou správná, když vycházel ze znalostí, které měl z bezprostředního kontaktu s poškozenou M [redacted] P [redacted]. Pokud obžalovaný namítá, že nebyl zjištěn majitel či uživatel e-mailové adresy [redacted]@seznam.cz, toto je sice pravdou, ale takovou e-mailovou adresu si může zřídit jakýkoli anonymní uživatel, jehož údaje jsou nedohledatelné, neboť provozovatelé těchto služeb je nevyžadují a neevidují.

Neméně významnou skutečností je způsob obhajoby obžalovaného F [redacted] H [redacted] který vždy reaguje na vývoj důkazní situace, když původně naznačoval, že zájem na poškození jeho osoby by mohla mít právě M [redacted] S [redacted] s níž sdílí společnou domácnost, a která má tak přístup k předmětné IP adrese, následně však toto podezření přenesl na svědkyni L [redacted] J [redacted] která paradoxně u hlavního líčení vypovídala k jeho návrhu a měla potvrdit jeho verzi, že v době, kdy byly předmětné e-maily rozeslány, se nezdržoval v místě svého bydliště, ale pobýval na její adrese, kde jí pomáhal s jejími různými podáními. Tato svědkyně však vypověděla, že jí obžalovaný nutí před soudem lhát a podobným způsobem jako M [redacted] P [redacted] je z jeho strany nyní atakována i ona, když na ni podává trestní oznámení, vyhrožuje jí, že jí vezmou malou, nahlásil jí na úřad práce a na sociálku a nabízel se jejímu expartnerovi, že bude křivě svědčit tak, aby přišla o svou dceru. Ví o tom, že posílal anonymní e-maily na úřady ohledně P [redacted] chlubil se jí tím ve facebookových zprávách. Totéž udělal i paní S [redacted] z [redacted] na kterou podal trestní oznámení a posílal na ni anonymy do práce, dělá to všem ženám, které ho odmítly. Na paní P [redacted] posílal e-maily na sociálku, aby jí odebrali děti, a řediteli školy. Obžalovaný po ní výslovně chce, aby u soudu vypověděla, že v době odeslání anonymních udání byl u ní a pracoval na počítači. Zhruba v té době jí totiž pomáhal s oddlužováním.

Tato výpověď svědkyně je přitom doložena elektronickou komunikací na čl. 195 – 197, kterou odvolací soud provedl důkaz u veřejného zasedání, kde si dopisuje obžalovaný pod označením F [redacted] H [redacted] se svědkyní pod označením R [redacted] L [redacted] S [redacted] přičemž první část komunikace je ze dne 19.1.2014, v níž obžalovaný uvádí, že „dotyčná bude mít tak závažný problém, že chce, aby se psychicky složila a musela vyhledat odbornou pomoc a začít se léčit s alkoholismem, přičemž tento postup má velice dobře vyzkoušený“. Současně uvádí, že „ji neopustí, na to ji má opravdu velmi rád“. Zmíněná osoba dle komunikace „nemá na výběr, bude to tak velký průser, všichni kámoši od ní dají ruce pryč, její máma ji živit nebude, ta má rozum, obžalovaný se u ní objednal na konec týdne. Navíc má v rukávu pár trumfů, co ji dostanou do kolen, a hlavně dotyčná neví, že je to od něj“. Dále obžalovaný uvádí, že „do tohoto projektu zapojil kriminálku, sociálku, školu, pracák a OSPOD, tak velký tlak dotyčná neustojí a bude muset začít dělat pod státním dohledem, jinak o kluky přijde, na to nemá, a její kámoši ji v tom nechají, protože to nejsou jejich děcka a navíc by k nim šly i její dluhy“. Dále doplňuje, že „když mu opravdu o někoho jde, jde přes mrtvoly, je strašná svině. Ještě trochu s dotyčnou zamete, aby si nemyslela, bude mít hodně velkej problém se sociálkou, kluci si zasloužej lepší výchovu, než věčně ožralou mámu“. V komunikaci ze dne 23.2.2014 obžalovaný uvádí, že „letošek bude pro dotyčnou hodně krutej, teď má na programu adresátku (R [redacted] L [redacted] S [redacted] a pak v týdnu dotyčnou“. Obžalovaný přitom autentičnost této elektronické komunikace nepopřel, uvedl, že tato však probíhala v lednu a únoru, tedy 2 měsíce před rozesláním předmětného podání, a je zřejmé, že paní J [redacted] věděla, co a kam chce podat a rovněž měla důvod ke křivému svědectví. Jednala tedy promyšleně, neboť po ní obžalovaný požaduje vrácení částky 40.000,-Kč.

K tomuto bodu je zřejmé, že vztah obžalovaného se svědkyní L [redacted] J [redacted] je v současné době velmi konfliktní, tato svědkyně je prošetřována policií pro podezření ze spáchání přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měla dopustit dne 27.5.2015 v 07:39 hod. tím, že poškozenému F [redacted] H [redacted] zaslala prostřednictvím elektronické komunikace e-mail, v němž mimo jiné uvádí, že „pokud nedostane zpět své dokumenty, půjde na policii a udá adresáta, řekne celou pravdu, ukáže i konverzaci na facebooku a e-mailovou poštu, všechno co kdy jmenovaným osobám provedl, včetně zrzky M [redacted] (poškozená M [redacted] P [redacted]), co kdy chystal, podvody, krádeže benzínu, i to, že se jí pokusil znásilnit“. Přitom usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 ze dne 7.12.2015, sp.zn. [redacted] bylo podání návrhu na potrestání podezřelé L [redacted] J [redacted] pro popsany přečin podmíněně odloženo se stanovením zkušební doby v trvání 6 měsíců. Obžalovaný připojil ke svému odvolání elektronickou komunikaci, která probíhala mezi ním na adrese [redacted]@seznam.cz a svědkyní J [redacted] na adrese [redacted]@seznam.cz, z května a června 2015, kdy tato komunikace je výhradně konfliktní. Ve zprávě ze dne 2.6.2015 svědkyně Juríčková mimo jiné uvádí: „....Ty vyhrožuješ sociálkou, obvoláváš Š [redacted], L [redacted] P., moji právničku, vydíráš, ať ti jdu svědčit proti zrzce atd. ...“. V žádné ze zpráv, které jsou ve spise založeny,

není zmínka o tom, že by svědkyně J. [redacted] byla připravena v projednávané věci svědčit, jak uvádí obžalovaný. Z elektronické komunikace je zřejmé, že ve dnech 19.-23.6.2015 obžalovaný mimo jiné komunikoval i s I. M. [redacted] matkou svědkyně L. J. [redacted]

Z uvedeného je tak nepochybné, že vztah obžalovaného se svědkyní L. J. [redacted] kterou však on sám ke svědecké výpovědi navrhl, byl již v době jednání soudu dne 17.6.2015, kdy svědkyně vypovídala, velmi konfliktní, avšak sama tato skutečnost nemůže věrohodnost svědkyně narušit. Svědkyně vypovídala po řádném poučení, zpočátku se dokonce zdráhala podat svědeckou výpověď, neboť zjevně neměla v úmyslu obžalovanému uškodit, avšak po poučení předsedkyně senátu, že jí uváděné důvody nejsou zákonem uznanou překážkou v podání svědecké výpovědi, tuto u hlavního líčení učinila. Přitom tato svědecká výpověď zcela koresponduje s ostatními provedenými důkazy svědčícími o tom, že to byl právě obžalovaný, kdo předmětná udání rozeslal příslušným institucím, a navíc je podpořena i elektronickou komunikací z období bezprostředně předcházejícímu této události, kterou připustil i obžalovaný F. H. [redacted] přičemž právě v této komunikaci již předjímá postup, který následně zvolil, tedy anonymní udání na konkrétní úřady, k čemuž následně skutečně došlo.

Nelze přehlédnout i významné vnitřní rozpory výpovědi obžalovaného, kdy na jedné straně uvádí, že k IP adrese se mohl připojit kdokoli zvenku, neboť tuto nemá nijak zabezpečenou, následně však uvádí, že právě svědkyně L. J. [redacted] znala přístupové kódy k jím užívaným zařízením, tedy naznačuje, že tato zařízení zabezpečena byla, avšak konkrétně tato svědkyně měla možnost do nich vstoupit se znalostí vstupních údajů. Současně obžalovaný uváděl, že tato svědkyně má potvrdit, že v předmětné době nebyl v místě svého bydliště, odkud byly uvedené e-maily odeslány, neboť byl právě v bydlišti svědkyně L. J. [redacted] s kterou zpracovával její záležitosti, vzápětí však vyslovuje podezření, že právě tato svědkyně by mohla být oním pachatelem, čímž tedy současně rozporuje, že v předmětné době by měli trávit čas společně v jejím bydlišti. Pokud uvádí, že právě tato svědkyně měla k dispozici modem k jeho zařízení, tato skutečnost je zcela irelevantní, neboť modem je toliko technickým zařízením umožňujícím přenos dat, nikoli uživatelským oprávněním vázaným na konkrétní uživatelské místo. Právě i z těchto skutečností vyplývá naprostá rozporuplnost výpovědi obžalovaného, kde soud respektuje jeho právo hájit se jakýmkoli způsobem, avšak současně musí na tuto obhajobu reagovat a dávat ji do souvislostí s ostatními provedenými důkazy.

Stejně tak nalézacím soudem zmíněný způsob chování obžalovaného, který činí četná podání na různé instituce včetně trestních oznámení na mnohé osoby, má vypovídací hodnotu, a to nepochybně i ve spojení se stylistikou těchto podání, která skutečně vykazují shody se lživým podáním, které je předmětem tohoto trestního řízení, přičemž není nevýznamná i zmínka o tom, že obžalovaný ve věci trestního

řízení proti manželům P [REDACTED] na základě tohoto křivého obvinění podal podnět k dalšímu prošetření této věci, který je založen ve spise a byl nalézacím soudem k důkazu proveden, neboť s výsledky policejního šetření nesouhlasí. I tato skutečnost nepochybně svědčí o jeho postupu vůči rodině P [REDACTED] přičemž pokud by nebyl oním iniciátorem, byl by tento jeho postup zcela nelogickým a nepochopitelným.

Námítka obžalovaného, že Policie ČR pracovala pouze s jednou verzí, a to s jeho osobou jako s podezřelým, je zcela irrelevantní. Dle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhnout a provádět důkazy.

Odvolací soud neshledal žádná pochybení, která by porušovala citované ustanovení trestního řádu. V prošetřované věci bylo postupováno striktně podle příslušných zákonných ustanovení, obžalovanému bylo v plném rozsahu zachováno právo na obhajobu, k jeho návrhům bylo doplňováno i dokazování. Pokud nebylo vyhověno všem návrhům na doplnění dokazování, takovou povinnost orgány činné v trestním řízení nemají, pokud navržené důkazy shledají nadbytečnými či irrelevantními pro rozhodnutí ve věci samé. Z těchto důvodů byly i odvolacím soudem zamítnuty návrhy na doplnění dokazování dokumenty založenými obžalovaným, týkajícími se jiných řízení, neboť tyto skutečnosti nejsou rozhodné pro projednávanou věc, toliko svědčí o praktikování obžalovaným.

Za této situace tak nelze odvolání podané obžalovaným proti napadenému rozsudku přisvědčit, naopak tento rozsudek považuje odvolací soud za zcela správný a přílehlý, s jeho závěry se zcela ztotožňuje, pouze pro úplnost rozvedl závěry nalézacího soudu o úvahy, které s těmito závěry zcela korespondují, a o úvahy související s doplněním dokazování. Přitom s ohledem na skutková zjištění byla zcela správně aplikována konkrétní právní kvalifikace přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku, když obžalovaný zcela vědomě a záměrně zaslal předmětné podání na konkrétní instituce, o nichž věděl, že se tímto podáním jsou povinny zabývat, přičemž takové podání bylo způsobilé přivodit trestní stíhání manželům P [REDACTED] z jeho podnětu dokonce bylo zahájeno trestní řízení, a obžalovaný tak činil zcela evidentně s úmyslem takové následky poškozeným přivodit, přičemž sám jako osoba v minulosti opakovaně soudně trestaná, má s trestním stíháním zkušenosti a zná jeho důsledky přímo na osobu obviněného, ale i na jeho bezprostřední okolí.

Rovněž výrok nalézacího soudu o uloženém trestu byl odvolacím soudem shledán správným, když uložený trest hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, v trvání 10 měsíců, se stanovením poměrně krátké zkušební doby při dolní hranici sazby stanovené zákonem, v trvání 24 měsíců, je s ohledem na všechny okolnosti i osobu obžalovaného třeba považovat za trest přiměřený. Rozhodně není bez významu, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, a to celkem 6x, byť u všech těchto odsouzení nastaly účinky zahlazení, avšak tuto trestní minulost je třeba hodnotit při posuzování osoby obžalovaného, a tato okolnost má rovněž význam právě z hlediska zkušenosti obžalovaného s trestním řízením a případným výchovným účelem přijatých trestních opatření, která se v případě obžalovaného zjevně do určité míry minula svým účinkem, když mu hrozba případným trestním stíháním a uloženým trestem nezabránila v páchání trestné činnosti, a to z hlediska její závažnosti a dopadu na poškozené, trestné činnosti velmi významné. Právě z těchto okolností plyne i společenská škodlivost jednání obžalovaného, kterou rozhodně nelze považovat za natolik nevýznamnou, aby bylo možno postupovat v rámci jiných právních předpisů než předpisů trestních, neboť jednání obžalovaného mělo citelný dosah do osobnostní sféry obou poškozených a celé jejich rodiny, a jak už bylo shora opakováno, vyústilo v jejich trestní prověřování se zapojením orgánů OSPOD, základní školy, ale i výsledkem všech jejich tří nezletilých dětí.

Stejně tak byl shledán správným výrok o náhradě nemajetkové újmy v penězích, když nárok poškozených M. P. a J. P. shledal i odvolací soud zcela důvodným a jeho výši rozhodně ne nepřiměřenou způsobenému příkoří a následkům pro oba poškozené a jejich rodinu. Zcela irelevantní je přitom námitka obžalovaného, že poškození tento svůj nárok žádným způsobem nedoložili, neboť poškození svůj nárok uplatnili řádně a včas a jeho opodstatnění vyplývá již ze samotného provedení dokazování, z něhož je zřejmé, jakým způsobem byli poškození jednáním obžalovaného zasaženi a jaké jim způsobilo komplikace v podobě jejich prošetřování policií a OSPOD při přímém zapojení jejich dětí a základní školy, do níž děti docházejí, a v níž nepochybně byla rodina přímo touto událostí poškozena a dále stigmatizována, byť je zřejmé, že se jedná o rodinu sociálně slabší, avšak dle všech zpráv jak z OSPOD tak ze základní školy, paní M. P. jako matka tří nezletilých dětí o děti pečuje v rámci svých možností, spolupracuje jak se školou, tak s OSPOD, snaží se ve spolupráci s nimi řešit případné problémy svých dětí a zlepšit i jejich prospěch ve škole zapojením do doučovacích programů. Přitom oba poškození uvedli, že je celá událost velmi zasáhla a stresovala, když byli vystaveni poměrně dlouhodobému prošetřování ze strany Policie ČR, opakovanými výslechy, návštěvami příslušných orgánů v místě bydliště a především právě jejich zapojením do celé události. Je přitom třeba konstatovat, že v případě uplatnění takového nároku poškozeným, je

soud povinen v rámci trestního řízení se jeho oprávněností zabývat a také o něm rozhodnout.

V případě způsobení nemajetkové újmy je třeba postupovat podle soukromoprávních předpisů, tedy v tomto případě podle občanského zákoníku, kdy je na místě nejprve posoudit intenzitu takové újmy a možnosti její nápravy. Přitom je třeba aplikovat ustanovení §§ 2971, 2894 a 2951 občanského zákoníku, tedy vyřešit otázku, zda postačuje morální zadostiučinění, popřípadě jaké zadostiučinění se jeví přiměřeným. V tomto konkrétním případě má soud jednoznačně za to, že morální zadostiučinění je zcela nedostatečné s ohledem na míru narušení soukromí poškozených a následků v podobě zahájeného trestního řízení na základě lživého oznámení obžalovaným, přičemž při stanovení výše zadostiučinění, resp. posouzení přiměřenosti požadavku poškozených, soud přihlédl ke všem okolnostem, které shora podrobně rozebral, tedy zejména k míře zásahu do soukromé sféry obou poškozených obžalovaným. V neposlední řadě je třeba přihlédnout k následkům pro celou rodinu, do jejíhož běžného života bylo v důsledku jednání obžalovaného nadměrně zasahováno, celá rodina byla prošetřována příslušnými orgány, podrobována výslechům a byla poškozena její pověst v nejbližším okolí, minimálně na základní škole, kam všechny nezletilé děti docházejí. Významný vliv přitom má i existence sekundární viktimizace osoby, kdy oba poškození byli nuceni se účastnit dalšího trestního řízení vedeného proti obžalovanému, byť v tomto případě v postavení svědků. V kontextu všech těchto uvedených skutečností není rozhodně částka požadovaná oběma poškozenými ve výši 10.000,-Kč pro každého z nich částkou nepřiměřenou, když obžalovaný navíc jednal zcela účelně v úmyslu poškodit zejména M. [REDAKCE] P. [REDAKCE] přičemž jeho motivem byla evidentně pomsta právě vůči ní. Jak správně konstatoval již nalézací soud, obžalovaný sám měl opakované zkušenosti s trestním řízením, znal tak jeho průběh a dopad do osobnostní sféry, ale i do širšího sociálního prostředí prošetřované osoby.

Za této situace, kdy soud shledal odvolání obžalovaného nedůvodnými, postupoval podle § 256 tr. řádu a jako taková odvolání proti oběma napadeným rozsudkům ze shora podrobně rozvedených důvodů zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR (§ 265c tr. řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku

rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. řádu). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 9. února 2016

JUDr. Eva B r á z d i l o v á , v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jitka Dörflová